

Rovelló eta azeria

Baso trinko eta berde batean Rovelló izeneko perretxiko bat bizi zen; Rovi deitzen zioten. Rovi baso osoan ezaguna zen bere abiadura paregabeagatik, eta horrek oso harro jartzen zuen. Ez zegoen egunik bere gaitasunak beste animalien aurrean harrotzen ez zituenik. Arratsalde batean, basoan zehar paseatzen ari zela, Gina ezagutu zuen, bere maltzurkeriagatik ezaguna zen azeri zahar eta jakintsu bat.

Rovik, bere gaitasunetan konfiantza zuenez, ez zuen denbora asko behar izan Ginaren aurrean harrotzen hasteko. Esan zion basoko beste edozein animalia baino azkarrago korrika egiteko gai zela eta inork ezin zuela inoiz lasterketa batean garaitu. Ginak, bere bizitzan zehar gauza asko ikusi zituenak eta harrotasunaren izaera ondo ezagutzen zuenak, Roviri ikasgai bat ematea erabaki zuen.

Irribarre maltzur batekin, Ginak Roviren erronka onartu zuen. Haritz handitik basoa zeharkatzen zuen errekaraino lasterketa bat proposatu zion. Rovik, bere garaipenaren konfiantzaz, berehala onartu zuen, bere nagusitasuna berriro frogatzeko modu erraza izango zela pentsatuz.

Basoko beste animaliak bildu ziren lasterketa ikusteko. Rovi lasterketa aurreko denbora berotzen eta besteei erakusten eman zuen, Gina zuhaitz baten itzalean lasai eserita zegoen bitartean, Roviren portaera behatuz.

Ordua iritsi zenean, azeria eta perretxikoa irteera lerroan kokatu ziren. Seinalea entzutean, Rovi bere indar guztiarekin jaurti zen, abiadura ikusgarrian korrika. Baina Ginak, lasai eta maltzurki, une batzuk itxaron zituen lasterketa hasi aurretik.

Rovi korrika zihoan bitartean, Ginak beste bide laburrago eta ikusezin bat hartu zuen, basoaren esperientziari eta ezagutzari esker ezagutzen zuena. Rovi, berriz, ahaleginagatik nekatuta eta bere garaipen hurbilaz ziur, ez zen konturatu ere egin Gina ez zela bide berean korrika egiten.

Rovi errekara iritsi zenean, harrituta geratu zen Gina han zain zegoela ikustean, bakean atseden hartzen. Rovik ezin zuen sinetsi; harridura eta nahasmen aurpegia nabaria zitzaion. Ginak azaldu zion orduan indarra edo abiadura ez direla beti tresna onenak, baina askotan adimena eta esperientzia baliotsuagoak direla.

Lasterketa hau ikasgai bikaina izan zen Rovirentzat. Harrotasuna eta arrogantziak itsuak izan daitezkeela ikasi zuen, eta ez dela beti azkarrena irabazten duena, baizik eta maltzurrena. Egun hartatik aurrera, Rovik beste animalien ezaugarriak baloratzen eta gehiago errespetatzen hasi zen, bakoitzak bere indarguneak eta gaitasunak dituela jakitun.